01/03/2021

ΚΛΙΜΑΞ – Περί λογισμών βλασφημίας

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

ΑΠΟ ΔΗΛΗΤΗΡΙΩΔΗ ρίζα καὶ φοβερὴ μητέρα -ἐννοῶ τὴν μολυσμένη ὑπερηφάνεια- ἀκούσαμε προηγουμένως ὅτι προέρχεται ἕνας πολὺ φοβερὸς ἀπόγονος, δηλαδὴ ἡ ἀνέκφραστη βλασφημία.

Γι᾽ αὐτὸ εἶναι ἀνάγκη νὰ τὴν φέρωμε στὴν μέση, διότι δὲν εἶναι τυχαῖος ἐχθρός, ἀλλὰ ἐχθρὸς καὶ ἀντίπαλος φοβερώτερος ἀπὸ κάθε ἄλλον. Τὸ δὲ χειρότερο εἶναι, ὅτι δὲν μπορεῖς εὔκολα νὰ τὴν ἐκφράσης καὶ νὰ τὴν ἐξομολογηθῇς ἢ νὰ τὴν στηλιτεύσης ἐνώπιον πνευματικοῦ ἰατροῦ. Ἐξ αἰτίας αὐτοῦ πολλὲς φορὲς αὐτὴ ἡ ἀνόσιος ἔφερε πολλοὺς σὲ ἀπόγνωσι καὶ ἀπελπισία καὶ κατέστρεψε κάθε τους ἐλπίδα, ὅπως τὸ σαράκι τὸ ξύλο.

2. Αὐτὴ λοιπόν, αὐτὴ ἡ παμμίαρη βλασφημία εὐχαριστεῖται πολλὲς φορὲς κατὰ τὴν διάρκεια τῶν ἁγίων συνάξεων καὶ ἀκόμη τὴν φρικτὴ ὥρα τῆς τελέσεως τῶν Μυστηρίων νὰ ὑβρίζῃ τὸν Κύριον καὶ τὰ τελούμενα ἅγια μυστήρια. Ἀπὸ αὐτὸ ἀντιλαμβανόμεθα πλήρως ὅτι δὲν τὰ πρόφερε τὰ ἀνείπωτα καὶ ἀσεβῆ καὶ ἀκατανόητα ἐκεῖνα λόγια ἡ ἰδική μας ψυχή, ἀλλὰ ὁ ἀντίθεος δαίμων, ὁ ὁποῖος ἐκδιώχθηκε ἀπὸ τοὺς οὐρανούς, διότι καὶ ἐκεῖ σκέφθηκε νὰ βλασφημήσῃ τὸν

Κύριον.

Διότι ἂν ἦταν ἰδικά μου τὰ ἄσεμνα καὶ ἀπρεπῆ ἐκεῖνα λόγια, πῶς δέχομαι τὸ δῶρο τῆς Θείας Κοινωνίας καὶ τὸ προσκυνῶ; Πῶς μπορῶ νὰ ὑβρίζω καὶ νὰ δοξολογῶ συγχρόνως;

3. Πολλοὺς πολλὲς φορὲς ὁ ἀπατεὼν δαίμων τῆς βλασφημίας τοὺς ὡδήγησε σὲ παραφροσύνη.

Διότι κανεὶς ἄλλος λογισμὸς δὲν εἶναι τόσο δύσκολος στὴν ἐξαγόρευσί του ὅσο αὐτός. Γι᾽ αὐτὸ πολλὲς φορὲς σὲ πολλοὺς ἐγήρασε μέσα τους. Καὶ ὡς γνωστὸν τίποτε δὲν ἰσχυροποιεῖ τοὺς δαίμονες καὶ τοὺς λογισμοὺς ἐναντίον μας, ὅσο τὸ νὰ τοὺς τρέφωμε καὶ νὰ τοὺς ἀποκρύπτωμε μέσα στὴν καρδιά μας ἀνεξομολογήτους.

4. Κανεὶς ἂς μὴ θεωρῇ τὸν ἑαυτόν του αἴτιο γιὰ τοὺς λογισμοὺς τῆς βλασφημίας. Ὁ Κύριος, ὁ ὁποῖος εἶναι καρδιογνώστης, γνωρίζει καλὰ ὅτι δὲν εἶναι ἰδικά μας αὐτοῦ τοῦ εἴδους τὰ λόγια καὶ οἱ σκέψεις, ἀλλὰ τῶν ἐχθρῶν μας.

5. Ἡ μέθη εἶναι αἰτία στὸ νὰ σκοντάφτῃ κάποιος. Ὁμοίως καὶ ἡ ὑπερηφάνεια εἶναι αἰτία τῶν ἀπρεπῶν λογισμῶν. Καὶ ἐκεῖνος ποὺ ἐσκόνταψε εἶναι ἀναίτιος γι᾽ αὐτό, ἀλλὰ θὰ τιμωρηθῇ πάντως, διότι ἐμέθυσε.

6. Ὅταν ἐσταθήκαμε νὰ προσευχηθοῦμε, ξεσηκώθηκαν ἐναντίον μας οἱ ἀκάθαρτοι ἐκεῖνοι καὶ ἀνείπωτοι λογισμοί. Καὶ μόλις ἐτελειώσαμε τὴν προσευχή, ἔφυγαν ἀμέσως. Διότι δὲν συνηθίζουν νὰ μάχωνται ἐκείνους ποὺ δὲν τοὺς μάχονται.

7. Ὄχι μόνο τὸν Θεὸν καὶ τὰ θεῖα ὁ ἄθεος αὐτὸς δαίμων βλασφημεῖ, ἀλλὰ καὶ προφέρει μέσα στὸν νοῦ μας μερικὰ αἰσχρότατα καὶ ἄπρεπα λόγια, γιὰ νὰ ἐγκαταλείψωμε τὴν προσευχὴ ἢ γιὰ νὰ πέσωμε σὲ ἀπόγνωσι. Ἔτσι πολλοὺς τοὺς ἐμπόδισε ἀπὸ τὴν προσευχὴ καὶ πολλοὺς τοὺς ἀπεμάκρυνε ἀπὸ τὰ Μυστήρια.

Σὲ μερικοὺς κατέτηξε τὰ σώματα ἀπὸ τὴν λύπη. Ἄλλους ὁ πονηρὸς αὐτὸς καὶ ἀπάνθρωπος τύραννος τοὺς ἐδάμασε μὲ τὴν νηστεία καὶ δὲν τοὺς ἐπέτρεψε τὴν παραμικρὴ ἀνακούφισι.

Καὶ κατώρθωσε νὰ πείσῃ ὄχι μόνο τους κοσμικούς, ἀλλὰ καὶ τοὺς μοναχούς, ὅτι δὲν τοὺς ἀπολείπεται πλέον καμμία ἐλπίδα σωτηρίας καὶ ὅτι εἶναι ἐλεεινότεροι ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀπίστους καὶ ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς εἰδωλολάτρες ἀκόμη.

8. Ὅποιος ἐνοχλεῖται ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς βλασφημίας καὶ θέλει νὰ ἀπαλλαγῆ ἀπ᾽ αὐτό, ἂς ἐννοήση καλὰ ὅτι αἰτία αὐτῶν τῶν λογισμῶν δὲν εἶναι ἡ ἰδική του ψυχή, ἀλλὰ ὁ ἀκάθαρτος δαίμων, ποὺ εἶπε κάποτε πρὸς τὸν Κύριον: «Ταῦτα πάντα σοὶ δώσω, ἐὰν πεσῶν προσκυνήσῃς μοι» (Ματθ. δ΄ 9).

Γιὰ τοῦτο καὶ ἐμεῖς ἂς τὸν περιφρονοῦμε καὶ ἂς μὴ ὑπολογίζωμε καθόλου τὰ λεγόμενά του καὶ ἂς τοῦ λέγωμε: «Ὕπαγε ὀπίσω μου, σατανᾶ. Κύριον τὸν Θεόν μου προσκυνήσω καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσω» (πρβλ. Ματθ. δ΄ 10)· «σοῦ δὲ ἐπιστρέψει ὁ πόνος καὶ ὁ λόγος ἐπὶ τὴν κεφαλήν σου, καὶ ἐπὶ τὴν κορυφήν σου ἡ βλασφημία σου καταβήσεται» (πρβλ. Ψαλμ. ζ΄ 17) ἐν τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι».

9. Ὅποιος προσπαθεῖ νὰ παλαίψῃ ἐναντίον τοῦ δαίμονος τῆς βλασφημίας μὲ διαφορετικὸ ἀπὸ τὸν προηγούμενο τρόπο, ὁμοιάζει μ᾽ ἐκεῖνον ποὺ ἐπιχειρεῖ νὰ συλλάβη τὴν ἀστραπὴ μὲ τὰ χέρια του. Διότι πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ συλλάβῃ ἢ νὰ ἀντειπῇ ἢ νὰ παλαίψῃ ἐναντίον ἐκείνου ποὺ ἐπέρχεται στὴν καρδιὰ ξαφνικὰ σὰν ἄνεμος, ποὺ εἶναι τὰ λόγια του γρηγορώτερα ἀπὸ τὴν ριπὴ τοῦ ὀφθαλμοῦ, καὶ ποὺ ἀμέσως γίνεται ἄφαντος;

10. Ὅλοι οἱ ἐχθροὶ ἵστανται ἀπέναντί μας καὶ μάχονται καὶ ἀργοῦν κάπως καὶ δίνουν καιρὸ στὸν ἀνταγωνιστή τους. Αὐτὸς ὅμως ὄχι! Ἀλλὰ μόλις φάνηκε ἔφυγε, καὶ μόλις ὠμίλησε ἀνεχώρησε.

11. Πολλὲς φορὲς τοῦτος ὁ δαίμων συνηθίζει νὰ εἰσχωρῇ στὸν νοῦ τῶν πιὸ ἁπλῶν καὶ πιὸ ἀκεραίων, διότι αὐτοὶ θορυβοῦνται καὶ ταράσσονται ὑπερβολικά, πολὺ περισσότερο ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Καὶ σ᾽ αὐτούς, ἔχομε τὴν γνώμη, ὅτι ὁ πόλεμος ὀφείλεται ἐξ ὁλοκλήρου στὸν φθόνο τῶν δαιμόνων καὶ ὄχι στὴν οἴησι.

12. Ἂς παύσωμε νὰ κρίνωμε καὶ νὰ κατακρίνωμε τὸν πλησίον, καὶ τότε δὲν πρόκειται νὰ φοβηθοῦμε τοὺς λογισμοὺς τῆς βλασφημίας. Διότι ἀφορμὴ καὶ ρίζα τοῦ δευτέρου εἶναι τὸ πρῶτο.

13. Ἐκεῖνος ποὺ εἶναι κλεισμένος σ᾽ ἕνα σπίτι, ἀκούει τὰ λόγια αὐτῶν ποὺ περνοῦν ἀπ᾽ ἔξω, χωρὶς νὰ συνομιλῆ μαζί τους.

Παρομοίως καὶ ἡ ψυχὴ ποὺ ζῇ μὲ αὐτοσυγκέντρωσι, ταράσσεται ἀκούοντας τὶς βλασφημίες ποὺ προφέρει διερχόμενος ὁ διάβολος.

14. Ὅποιος περιφρονεῖ τοῦτον τὸν δαίμονα, ἐλευθερώθηκε ἀπὸ τὸ πάθος. Ὅποιος σοφίζεται νὰ ἀγωνισθῇ ἐναντίον τοῦ διαφορετικά, στὸ τέλος νικᾶται. Διότι ἐκεῖνος ποὺ προσπαθεῖ νὰ συλλάβη τὰ πνεύματα μὲ λόγια, ὁμοιάζει μὲ ἐκεῖνον ποὺ προσπαθεῖ νὰ κλείση κάπου τοὺς ἀνέμους. Κάποιος ἐκλεκτὸς μοναχός, ἐνοχλούμενος εἴκοσι χρόνους ἀπὸ τοῦτον τὸν δαίμονα, ἔλυωσε τὴν σάρκα του μὲ νηστεῖες καὶ ἀγρυπνίες. Καὶ ἀφοῦ δὲν εἶδε ἀπὸ αὐτὰ καμμία ὠφέλεια, ἔγραψε τὸ

πάθος σὲ χαρτὶ καὶ ἐπῆγε καὶ τὸ ἔδωσε σὲ κάποιον ἅγιο ἄνδρα. Ἔπεσε δὲ κατὰ πρόσωπον στὴν γῆ καὶ δὲν μποροῦσε νὰ ἀνυψώσῃ πρὸς αὐτὸν τὸ βλέμμα του. Ὁ γέροντας μόλις τὸ διάβασε, χαμογέλασε, καὶ ἀφοῦ σήκωσε τὸν ἀδελφό, τοῦ λέγει: «Βάλε, τέκνον μου, τὸ χέρι σου στὸν αὐχένα μου». Ἀφοῦ τὸ ἔβαλε ὁ ἀδελφός, τοῦ λέγει ὁ μέγας ἐκεῖνος: «Ἂς εἶναι ἐπάνω στὸν τράχηλό μου, ἀδελφέ, αὐτὴ ἡ ἁμαρτία, ὅσα χρόνια τὴν εἶχες ἢ θὰ τὴν ἔχῃς ἀκόμη. Μόνο ἐσὺ νὰ μὴν τὴν ὑπολογίζῃς πλέον καθόλου». Καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτὸς διαβεβαίωνε ὅτι δὲν πρόφθασε νὰ βγῇ ἀπὸ τὸ κελλὶ τοῦ γέροντος, καὶ τὸ πάθος ἔγινε ἄφαντο. Τοῦτο τὸ περιστατικὸ μοῦ τὸ διηγήθηκε δοξάζοντας τὸν Θεὸν ὁ ἴδιος ἀδελφὸς στὸν ὁποῖο συνέβη.

Ὅποιος ἐνίκησε τοῦτο τὸ πάθος ἀπεμάκρυνε τὴν ὑπερηφάνεια.

ΚΛΙΜΑΞ – Περί λογισμών βλασφημίας – ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΙΝΑΪΤΟΥ

Νεοελληνική απόδοση: Ιερά Μονή Παρακλήτου